

כִּישׁוֹ

השירים אשר לשלמה

בסוּרִים ופִּירוֹת וּתְשׁוּבֹת אֲשֶׁר
חָבֵא בְּחֶבֶת הַגֶּגֶן וְחִשְׁמוֹקָה
לְשִׁלְשֵׁה ד' ח' ו' חֲקוּלֹת
בְּמֶר טֹלֶמֶת מִתְאֲדוּמִים וְעוֹ
מִדְרָקָה מֵאֲנֻשׁוֹת
לְחֻדוֹ לְחֻדוֹ לְשִׁשָּׁה עֲלֵיק בְּבִלְ
דֶּבֶר מִבְּקֻדְשָׁתִי וְהִשָּׁח
בְּאֶרְצִי

סֵף וִינִיצִיָּאָה סֵף

בְּמִצְוֹת חֲסִידִים

פִּיטְרוֹ וְלֹרֶנְצוֹ בְּרֵאנְאֲרִינִי

בֵּית יוֹאָנִי קֵלִיאֲוִנִי

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש הלולים

הה קציו ורחמי הנסגב כמה בשוק סלם וכו' עמסה חיל יזה
קורא פס בתנובת. קורא פס בתנובת.

הה קציו ורחמי הנסגב כמה בשוק סלם וכו' עמסה חיל יזה

גם מחמול גם ממלסני גם מאזפתח ליואן האלהים ויחנני להבן ולהור' בחכמת
המזכקה רבתי ושרוד בחכמת' ברוב סרעסי בקרבי הסתעסעה נפסי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לחכב בערכות בקול' רנה ותודה כי זה קול' האר' לכבד
את ה' כמה מהאזהו חים אלהים כרכנו ויהי' למסען ליוותן כפי מזירות חרסות אשר
בסיתו בסרר' רקמתי בקולות ערכות בעימות בימות כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולתועדם טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוספתי הסתרלות להגדיל מזמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק גבול להרבה אהם ברר' המלכות לכבוד
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מלין תבחת' ואחרי אשר הגני ה' לחיות כנועם ולהוציא קולי
למעשהו ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הדפוס מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבחנים אשר עשה לי את הנפס הזאת ולפולס אורני ויחנני
מח דברי בי תרתי בלני לתי מקצנים אפנה להקריב על מזבח מנחת תודה זו ויחנני
עני וארא כי טוב תתי את דודי אליך נכבד וחשוב בישל מתת אותם לאים אחר כי אהנם
יורע כל סער עמי כמה מעלות טובות לגבד אשר דרכו בסורה כחוקר' ויחנני קלם יחד
והדרך מונב ארצה וראשו מניב הסמימה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העולה בסמימה
אור החפאל' והעני כי על כן בחרתי הסתופף ככל יעבחק ונחתי תהודך עליו ועל פני יד
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסדים והטובות אשר בלל' סר' גמלו עליו הס' ז
הארץ נע אספרם מחול ירבון רוחתי ויחנני לעצמי לכבד מלכותי והקרה קרבני זס כר' סלך
חר' ויחנני אהנך זאת ועוד כי כמה פעמים במחקר יבפתי ומנחתי ויחנני עמוד
הסיר בספתי רכנות ואם כן איפה מתך הקול' ומידך נתתי לך הכס כי כן זאת מנחתי
כהנה נקונה סלוחים אליך מאלד ואריר וכוח סיאחחק תוקר נא בעימך ויחנני תספרת
ועמדת חרבה ויהי כאשר ירים מסות ודל לקבלה בספר פנים יפות יהללה בספרים
ותהי בשאת חן כעיו כל רוחיה והנה עורני מדבר אפרם את כפי אל ה' בכלותי ובבעקותי
יפרס עליך ככת שלובו וירחמך לרסת מסכנות והצלחה ויחנני עליך ועל כל באיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת בשח מאנטוכה יום רח חסון הספג

כוכר מאהבה לאר'

הנפיר סלמה מהאחרים

א ב 1 2

אל כל און סלין תבחן שלום.

שפת

אחת תכון לעד הוא המפורר במחברותיו באומרו מה חלוקת חכמת הנגון
אל האחרים נכבד נבכתי מארץ העברים יס' בשעה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני כ' ישראל ויביכו מהם כל החכמות הרמות והאומות חכברים ומנחלים איתם יפלו
עבר כנסת' גם היא באמת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאוס לוקחה זאת' ומי
יסבח המלך דוד זקן ועמלו לא יחזק עוד אשר עמל לו מראש בסוד ליתור סרק בסיר לכל
בני אסף והיו ויחזקו ככתוב בספר דברי הימים להבנים חסום המעמק קול והגח להם
כלים מאלהים זמרא רמזא ומזמור רמזא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכוני ראסון וסבי ועסה חקל' המס' מסכת קדם' אכן קורות בתיו הזרים ורהיטם
דרהיטא מסור' בארבות וילד הזקן נכדים הספיקו להסכיחם מכל רעה ולהעבירם מכל
הסכל' ה' אף ה' היה בעם ויחזקו ויטעו כנר דק מכל ביה' ואף גם זאת ביה'ת'
בארץ לא להם אברהם מחכמת חכמיו ותקח אונם פתח ממנה אחרי כן מחלתם סריר מעיר
בחרות אלה באחרית הימים' והללו את ס' ה' כי נסגב' שלם לברו בימים בחכמה
זו' ויחכם מכל האדם לא לבר מאלהם כי ידמיו ויסה ערך מאתמול לרבים אנשי סם
ומספחות הארמה' אשר עכ' סרת את פני בהירות רמזות חכמי מאט' גם האמר
לפני' וי' סוד לנכח אשר בחיים היום ירום ונכבד הדת והדת און ומכאן חן חכמית
במחיקה מלסון אחרת אשר בספר החקון אכל אשר לא מ' ישראל המד' ועל ערבים בהוסס
תלו כנורותיהם ויחמרו ה' פיקח עבריו' זו כמו לחליו פל ועסה להוסף מחול על הקדם
לכבר חונם ממה סהנו ואף הוא היה מתכוין לנחור את הסם אשר קנה לו כנור החכמי
את ה' ויוסי' לעומת מחברתו היה מכיל איה מחזר לר' חכמי תפלה או סכחה
הלל ומתרתיה ער כי מסביל לאסף קכ' כמה מהם והיו לאחרים בידו וכאשר סודרו אנשי
אונם והתענגו על רוב טובם והמקסיבו הזוהר כל אחר ערבה אונם מסמך וסמך וחרו
חזקו עליו דברו סרירי עם וכראסם הנדב המהלל בשלם כמה מסה ס' י' יסודו אלה
ממכל' יחל לתקם אל הרסם להפזיר אחריו סם טוב מכסם כי הוא תקחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת בישראל' וליוסות חבוריו היות כי יסודרו והרבים יפארו וישראלים ירונו
במועדים ובחרושים סל מזה' גם אנשי מאז נמתי' במספר אוקסין הפסרתי בו עד מאד
והפסרתי עליו דברי' עד כי אסתיעא ת'חא קורות לבורא כל ובא' גנים עד מסבר אשר
סכרתי לראות פני ס' אונם בא והסכים לסלם נדדו להרשים ברבר הכנור וכדי ליתן סכר
למכיליהם לכך נחזה ונחזקו אחר להקרבא ליה מנהון בתפלה למס' אים האלהי' הנכר
כהונן וכראיו ואותי כזה לעמוד על כל כרה סלח תכא על האכור לסדרו להגיה אורן
ולסקנה עינים על עבירות ומטאות הרסם' והנס' כי נהפך לאכל כנור ואני מקור דמעה
על לבי חלל כפי הנחמד זבולק נל הד' בחור בן כח סמך נעים' חזירות קולן ערב ומראה
נאיה אשר מסקו דמו כמי' חס' בת רמזאס מבני עמנו זה כפסה חרפים ברור זה ומח סמס
מאנה הנחם נשטו לא אסמע עוד בקול פרים וסרות' בכל זאת לא חפכתי להעביר על
המכה אחרתי בספר זאת ירחס ה' סל נסמחו וליתר יהארוס תהיה לאורה וסמחה' הנה
ח' אנכי נכב על עין המלאכה ומוריע בספרו לרבים כי לא נקלה היות כי לא נענה

ח' א' 3 ככתח

בפתח הזה תאן מקדש ולכן סגנון נשמות מכונות ויראה הרהור כי גראה לפני המזבח
טוב מהקורא יגידו האותיו לאחור ויקראו למכרע מלך הזמר העגור כי כל מלהפך סדר
הנחות מהמורגל ועיניהם יסיתו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו לא חס על כל אשר איבנו נקוד מהתבן כי בסיד רב מעיין הכל הסטה
זו ומחין חז בקריאה בפנים נכון למחזרים וסגנון לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
בני קורן וטעמן ודקדוקן למפארת הקריאה והוא תהי' תמי' ועתה ברוכים אתם קהל אחבי
אחרי אשר זכיתם להתחיל לפלוס ובראיתם הקפת בימינו מסגנון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר' תם כבוד לה' לפאר מקדש מקדש מעט וסמכות מזה בהם בנשים זמניהם
ולמדתם אותם את ברכם להבין בחכמה הנגון מכין שם תלמיד סאמר בלוי' כי כן בטוחני
מיום באת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לסודר להדר אליהם בס' וכינא
בהם' ולהסיר מלב העקוב כל טיבא חס באלו ותבא בכח הגולה אחת אחד מן חמשת סרי'
המחזיקי' כל חרם וכל כינה אשר יחל להם חלק בהימנע' לאשר אשר רבר זה מרברום ולא
ריק' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת שאלה זה יח פס' בהיותי מרביץ
חורה בקף פירארה ועל לסתום פה דובר בלכלה בדרך זה וחתמו עליו כל גאולי ויטיבא
אשר בתיים ההם' וראו רבי' ולא יראו מגשת לחכמה הזאת חף כי רוחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעסות' עד אשר תשוב חמת אביהם סכסמים וראש חסר יבנה ביתו נאיה קדם
ויפקד את בני לו למשפחתם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הפירות בבית ה' זכבל
הערה חף גילת ודן מרוב טובי' לא כיום הזה אשר כל א' ממנו סר בסורים פס לב רע
חקונר רוח ומעבדה קפה מזרת הגלות בפני יסיר את הסירה ועליו לבן דני
בי חז לא יבא ממזר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמת כספם
וזהבם אתם פדנת וכרמים וה' להם לאר עולם כל כן
וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוב ה' בון
תהרה חת'

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגננים	1
יגל	חרתו	רקב לבו	מכל	חמורות חק	ומסמנים	2
ביקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אותם	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לשיר	למו רוכבים	והשמים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוכ ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עמרתח	לשנותח	כימי	בנו לוי	ברוכים	6
חביא	במוסקת	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגילורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצות	תען הדורח	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנוס רצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדון עולם	באראלם	לפצות	בזר	בעל מינים	11
לא עור	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינה	חיות מנה	גם לו	כמו הם ת-	מוזינים	13
חלש	במחלומות	וכחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	תלא יצמח	משה	במתנח	בשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	מלם	עלות עמו	במשענים	16
יוכת	בטובן הוא	בעושחו	בוכות	יפעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
עד צור	למקדשו	בחדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת השיר ר'ל חסידקא שטח או שנת
בני דעת מבני קהלנו יצו אשר כחגים ובמקדים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לטבח יגדל וארון עולם
וכיצא לכבוד ה' בסוד וחס ערך חקילות בחכמת חנוכרת חסד אדם לנרשם
בשית שפתותיו עונת ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור וחמסור
אסור וחלולים כאשר חסה בחכמת חומר האסור אסורים משהרב חכמת שטח אל
תשבת ישראל אל ניל בעתים ואותם תציא לבח ברברות בעיני חמסון אשר שטח
את קולם עם חיותם רובם סתופסי התורתי יצא נא דבר מלכו מלפני חסור כתורת
בתלכח אם יש איסור בדבר ואם קול חסול הוא וזאת קול ערב למיט לחללית

תשובה

חא מלתא איתא כפ' דגשין דגרסינן חתם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל ראסיר שרשט וכתב לחו אל תשבת ישראל
אל ניל בעתים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו יין אי מחו'חא ח' זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קס'ל ומסאי ראסיר דלא שלח לית בשיר לא שטעי' דמנא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאסור לאסור זה דמנא דפומא הוא ומה נס כראיתו
שכתב המור ארת חיים סימן תקס' ול' ואסור כל מיני שיר בין ככלי בין בפחוכו
דשחר'טכס ביאר כת' דאפי' בפח אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ'ל ואולי עינו ראת בשל אחרי' סחפוסקי' נ' כל שונות אלו וקרא
וח' דגרס' בסוף סימח אט' ד'ב אודנא דשמעא זמרא תעקר אסיר רבא זמרא בביתא
חורבא כסיפא של' ק'ל ישורר בחלון חורב כפ' ובפ' ח'ק ח'ר הקורא פוסק משיר
חסידי' ועושה אותם וזמ' כו' ולכן אסיר כי לא מוב דברר לשורר איך שיחית
אכן מי לא ידע ככל אלה שכל מיני זמר לדבר מצות מותר גמור חוץ ודברי מר
עוקבא קראס טתננסומה שדברו הפוסקים תגל קראס סרונין ועל בן לא יצא
בלחא ש' עישי' אלהי' והנה המעשים בעיון כל הנאמר בזה בסקומותיהם ימצא כי
שטח חלוק' ברבר שתי' דנה כסעשת חומר ואיכע ככונתו וזמנ' חא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא הנ' לשורר במשתח חיוני חר' לענג עצמו כמלכים חת' לטבח חתן
וכל' ה' אורבר מצות זמנו נוסף בח עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בח לזכרת
לעתות' במצות חא זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דבותלא יפקדו אלא דס' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו בשיר דהוה שטח במנא ביון דלשונות ולומר בפה א' וכתב להו אל תשטח
דשטח בכל זמנא אף בפה וכן דר' מבס כתב ול' סוף חל' תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל מסמעי קול של שיר אסור לשטח בחס ואסור לשטח
במני החרבן ואפי' שירה נפת על חיון אסור וכו' עכ'ל חרי שאם' שחגיגון בכלי אסור
ואפי' שירת כפה שקלה טמט על חיון אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין הבונה
זהוסי' דנראה ודאי דמנא דפומא בלא שטח חיון מותר סרכתב ר' ש' עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מ'ל ראסיר לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נבין
אסור בעלמא בכל אופן וכן תתוספו' כן משמע מרקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'
מירוש'

צירושן ולרעתן דאלכ מה הרוחנו אבם חית שולח לחם בשיר מאל תשמה או מאי
 חית דבשיר ערוף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשת' הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרעבם מרת' ואפי' שירת
 במה על חיון אסורת כדלעיל. מכלל דשלא על חיון סותרת. ואף שהמור כתב ס'
 חנל' ול' ותוספות מפרשים דאפי' בלא משתח נמי. ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' במה אסור אף בלא משתח וכו'. וזה חביא בעל ש"ה לומר רש"י
 ומיט' פסקו דדוקא בבית המשתח כו' מיחו כתב המור בשם מיכאל ואפי' שלא בבית
 משתח וכו'. עכ"ל ואמר אני דלעולם ועד גם תתוס' ורמבם סוברים ברש"י דשלא על
 חיון שרי מרתב המור שם ול' ותוס' מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחיה דאיתא בירוש' דיש גלותא דוח קאי דמסך כוסר מ' בשכנו
 זבוסותיו מזמרים לפניו עכ"ל ודאי תחלוקת חד' שאמרת' לענן עצמו במלכים
 ובענין זה ס' גם לרמבם בתש' דאף במה שלא במשתח אסור. וכן לתוספ' אבל
 במה שלא במשתח ושלל לענן ככני מלכים לא לטמא עצמו לתור או לחתלמר
 או במצות שר או מושל וכיצא ואצל לדבר מצוה אליבא דכע' סותר. דויל' בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן ותגלות חתוה עליה ואיך נשמה זבירת קרשנו
 לטמא ואנו גול'. ועל ש"ה אמר פ' חלק אורנא דשבעא ופרא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה ישר' אל גיל ועודך בעמסי' אבל היכא דליבא חיל'
 דמשתח חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא במלכ' במה סותר. אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמי לחתן וכלת זכיוצא נער וכתבתו רמות נמור הוא דהא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתח היין שחן שתי החלוקות היותר המורות גלי' חתן וכלת זכיוצא
 חתירי' במנא דהמור א"ה ס' שלח כתב בשם אבי העזרי' ~~מרת' שבת~~ לומר לגוי
 לנגן בכלי שיר בהופות דאמירח לגוי במקום מצוה של ~~החור~~ שקרא מצוה
 לנגן. במשתח חיון דחיתובת דברי רמבם סוף הלכות תענית' ~~הם~~ וכובר נחגו כל
 ישראל לומר דברי תוסבחות או שיר של הדראות לאל וכיצא בהן על חיון עכ'
 ותמור שם אבל מותר לומר שירות ותוסבחות על חיון בבית המשתח עכ' וסמך ח'
 טכ' חביאו בי' שם כתב דלמשתח חתן וכלת שהיא שיר של מצוה כותר. וכן פסק
 וכתב הוא מהר"ק קארו בקצורו. והגיה המניה וכן לצורך מצוה בנזן בבירת חתן
 וכלת הכל שרי' עכ'. ובכתב מרובע נר' מ"ש הר"ף פ' אין עומדין עלה דהחיה דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דפוטא אסור חם בנזן נגינות של אהבת אדם לחבר
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי' קור' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבח'
 וחרוק חסדיו של הבה אין אדם מישראל נמנע מזאת ומנגן כל ישראל לאסוף בביתו
 חתני' וכתבי' משתאו' בקול נגינות ובקול שבתח ולא ראוי' מי' שמיחה כזאת עכ' ל'
 ומ"ש כל חקורא פסוק ממיר חמירים ועושא אותו כמין זמר כל' בבת' הוא שלהבי
 נקט שיר השיאם לחיותו שיר של אחבי' של קרש' זמור לעשותו חול'. וכן מ"ש
 חקורא פסוק בבית המשתח שלא בוסגו רצח באו' שלא בוסגו שלא למשתח חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום דאפי' שיהא אסור לומ' פסוק כומר לכבוד ח'
 ואינו דואת שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל לה' כומר ככה
 בשבתות רשומים ויום טוב וקרא דבר מצוה כמו למשתח חתן וכלת אשר כל שבת

קדש כלל היא אצלנו והיובלים אנו לקשטת ולשטח בכל מיני שמחת והמקרים
גם בן נאמ' וביום שמתכנס ומועדיכם ומצות על הש' לחנ' קולו בתפלתו ביותר
ואם יוכל לחשמ' קולו ויחרי באילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב • או
אם יעמרו אצלו מסייעים אשר חגגה ה' קול ערב וכלי מדר רק את ארצות בנות
כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עמו ויקר' שית' חסו ויערבו לו האם יחשב
לחס' להט' וכחב' כבר את ה' מהונך ודרשו' ול' מסח' שחנך כיצד אם יש לך קול
ערב וכו' • ואם כן אנו בשביל שחנך ה' לאלה ידעת חכמה בסדרת ובאים לכבד
בה' יהיו האמ' בנפשות • חלילתי נגור אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקרים
בחבורי ולא ינעמו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי בקולת • חסרא דסד' ראסיר אפי'
ביחור וראי משמע שהרי אמרו וכרא דגרדאי אי אסיר ומיחיר חוה • ואנו אשר
חינו בעלי המוסקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נהיחלבו אל העמ' אשר יאסרו
ביאין אחנו עוד חכמה ונצחק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
וראי משום אל תשמת ישראל אל גיל ולא עלה על רעת שום בד או חכם לאסור
מלשבה לה' ית' בקול חיות נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
היו מרקים לפני הכלה כראיתא כב' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקור
ש' קלה טן דומר ורבה מבטו ואחניא ליח שטחית ושטחית לתהוא סבא כמו
שנ' ס' • וכיום שסחת תורת ישראלנים מרקים וסל' בהיקם כבה ועושים שאר מיני
שטחית ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להורות לה' בכל אופן נכבד וטפואר' • ואולם
עוד שטחית דמכתייע האוסר בטאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
נמצא דרוקא ות' • ה' אמר עודנו חן כאדמתנו • וגם בוח קרא ולא רקק
שחרי שאלת הא' • בכל לישראל חיתא שישירו לחס' לבקשתם מסיר שחיו
חלוי' אוסרים בבית הקדש וחיו שירו לנו משיר ציון ולא אמרו שירו חסרו • כתם •
וחס' חיו נשיבים איך נשיר את שיר ה' חקדוש מיוחד לביתו על ארבת נכר ולא
אסרו איך נשיר שחם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' • ול' על נחרות בכל בשירנו
לגולה וסאלם נ' שישירו לוכמו שהיו בשוררים על חרוכ • עכ' • וכן אע' ול' פי' זה
המוסור נאם על לשון הלויים שחם המסורר' בגלותם על בכל עכ' • ואם אמר לנו
עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המירון חקנים •
וכן המסורים שהיו אוסרים הלויים על חרוכ • יאסר לנו לאוסרם עתה בגלותנו •
אין מקום לגמס רק על חלומים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא כבה ודבר
בצוח אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה וראי שר' דחרי הוכחגלעיל
שרט' ותוספות ורמבם וכל גרולי קולם לא אסרו וסרא חפסא אלא להתענג כמו
בין או בטלכי' אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכ' לחתלסר יחא סותר כי אם
בסר הרבר וטוב לעשותו לשבח חתן וכלה וכבה להורות לאל ובכל רבר מצות
איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שידעו קצת וצריך להשתלם יותר
ולתעמיר בוכרונם מח שורעים כי בימים הבאים חכל נשכחי • את זר' ראה קמן
שבית למידים ונתן אל לבו ועתה עיניו א' נהרי נחלי רבש וחכמה לקיים או לבטל
את אשר כתב המחקק • חרי מ'חם וטוב פוקק • הנפיר יתורה ארית ממוריא •

טוב להיות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתינו אמרו טהורות מפני דיו מורע
 שמו בספרים כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הרמה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסקה * . ודברי בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקרן פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכס בראשם הגאון חזון כההררס זלל סוררנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופעמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדיף מהני סתתו עלינו
 בקולם מפני הדיוטות המרננים בתוכות וכרחובות * בכך סיר לה' זמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר פיר חדש בביאת גואלת נפשות נפשונו אז נגילה וכסמחה בימעותו עדי עד *
 נאם. בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למנחם המסכה :

דבר מפתנס אך לזמור כי עתה גם עברו חיל דאיות מפלת המוסק מורע ומפת בוף
 זמרינו איך בהם נפתל ועקם כי כלם כהנו למכת ומפירו אהרנו הנה ה' מכס זל המחמיר
 כתב סוף ה' והבדלו וכו' הכבר נהגו כל ישראל לזמור דברי תוסבות או פיר של הודאות
 לאל וכוונתו בהן על היין עכל הפת אומה חס על היצדק רוב לבאת תן הכונה הכסוב ומחמת
 אכילה ופתיה מותר : בבית הכנסת דאית בו חמילה ופתיה רק הכל דנה ותפלה והוראה
 על אחת כמה וכמה דמותר לסורד פיר של הודאות לאל * יתב' וכל המרבה לסורד והלשים
 יפנו בקול ערב ומנתו לסם הרי זה מסובח ואם מותר [אדרבא מניה] הלא ממה לאס
 על הארץ ללמוד לתכליה לסוכל לעמוד ולסר' בקדם בקול עוז ויהוד המנהג הוא בחבר
 כי ברוב עם הדרת מלך * וסלטי הגבורים פרק איך שומרין מסיק ממי להתרחם אינו ברך
 לפני * הנעיר איהם האמת ולמי סאמר *
 לייב סרואל

מי לא ידע בכל אלה כי מנהג רבנו ועליו נאמר כבר זאת ה' מהנך * אל תקרי מהנך אלא
 מתנך ומי סמחה ביד מי סתנג ומפורר בבית הכנסת בפסחות והמים טובים ובהפז
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותא *
 הנעיר ברך בסתר שבואל עליה :

קרא קא כונת הסמחה את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב חסודע עכל מיהיה
 ערב ביותר רבו לפני יתברך ומדקאמר קולך כחם ולא קאמר באוריתא ולא בדבר
 שרטי חסודע עכל מיהיה לעבודתו ית' לריח ניחוח לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי פיר
 ולפת גליות ובהללות ופירים יסר כחם ובהם נאמר כבר זאת ה' מהנך * ומה סתנך והם
 הק' לת הערבי הכאי' כמעקל ושיעור כפי דרכי המוסקה ומסכתא אבי לעשותם * נאם הקטן
 עורא ספאנו איש כנעניה :

מאן רלל ידע בגיב הסר לא ידע מה ידון ביה מטובו ערבותו ותועלתו אשר בממים ומעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר פיר ציון אשר לי מפלא סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חומי הכרחתי מרבו מאמרי חזל עליו במתרא במדרשים ובספר הזוהר וכוזה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסקה טובה בעיני אלהים ואדם וליכא
 מאן דשליג דבמחמדים מידים ופשוטים לחלל לאלהים בבית הכנסת וכלל סמך סל מניה
 עתה

החזקת חף כי ימנעו המעשקים טה חפי כגלות החז והמחז הזה חמר לזה הנני מעביר
 לכל מה שכתבו הגאונים רש"י
 חס יחזק בכתב משה מפאנו זלל מחזקבי וישיחיה :

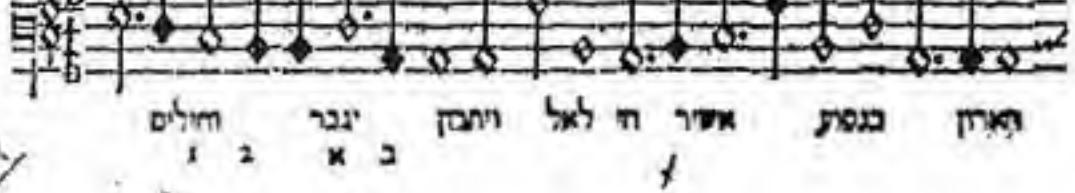
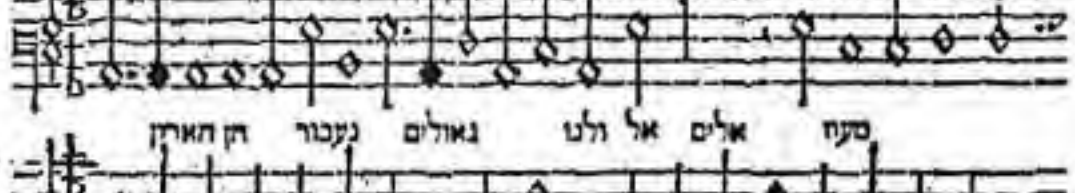
גדר שנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשוד' המעולח כמר שלמה מחאדומים
 וצו איש מנמכת אשר כמת יגידל יגע ויהיה אדם הראשון להרשים
 מוסיק עכרי וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן חראף יקום איש להחזקו להרשים
 בלא או לקנות מהם מיד אחר : לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת פעלת שרי
 חקמאליז לרת אנתנו חמ נחרי בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש חנושק על כל בר
 ישראל אנת שיחית שלא ירשים בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי אשר בחבור
 זה כמסוקת הואת שלא ברשן המחבר חנל או יורשיו בומן טו שנים מחיום : ולא
 וכל בגורת זו גם כן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
 או אחרים שלא ברשות המחבר חנל שיעשה בחם : ויהיה רושם לסימן שנתרצה
 שימכרו על אחר : וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקל לרת
 הואת : וחשובע ישכן במח ושאנן ובצל שרי יתלונן בברכ'אמן : ויניציא חשון שסג

יצחק גרשון

משה כהן מורם

חזקיה ארית ממדינא

שמחה לזאמו

אשר חי לאל ברוך ואענה ספתי נא אמת

לאל ברוך ואענה ספתי נא אמת הארון בנסע

בנסע אשר חי לאל הארון בנסע אשר חי

וישראל חשך ודלחלה יסע אין תפת הארון

לאל הארון בנסע אשר חי לאל תרוך אלם ולשון נוסע

תאכר ירנו אייבך אליפוצו הארון בנסע אשר חי

בנסע אשר חי לאל לבצרון ישובו ריבך את תריב יום

סעו אלם אל ולט גאולים נעבור חן הארון

הארון בנסע אשר חי לאל ויתכן יגבר חולים

[illegible]

This image shows a single page of blank musical manuscript paper. It features five horizontal systems, each consisting of five parallel lines representing a staff. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no notes, clefs, or other markings present on the page.

מ שמונה קולות שני שישימו
 כמלכנו מי בארצנו מי באלהינו מי
 נודה לארצנו נודח לאלהינו נודה במשיענו מי
 אלהינו הוא אתח למשיעני נודח למלכנו
 הוא אתח משיעני הוא ארת מלכנו הוא אתח ארוננו הוא אתח
 הוא אתח אלהינו הוא אתח משיעני הוא אתח משיעני
 הוא אתח משיעני הוא אתח מלכנו הוא אתח ארוננו
 משיעני הוא אתח משיעני

136

ראשון שבת קלות

עַתָּה אֵל אֵל אֲשֶׁר תִּרְוֶה לִבִּי וְלִשְׁכָּתִי בִּשְׁפָתַי שִׁיר אֲנִתָּה

וְתִחַרְשׁ מִחַיִּת מְקַרֵּשׁ בְּקִוּם מְרוֹם אֲרוֹן לֹא מוֹתִים

שִׁיר אֵל אֵל אֲשֶׁר אֲחִירָה חֲבִית יִתְקַדֵּשׁ יִתְגַּדֵּל

לֹא מוֹתִים עַתָּה שִׁיר אֵל אֵל אֲשֶׁר אֲרוֹן לֹא מוֹתִים עַתָּה

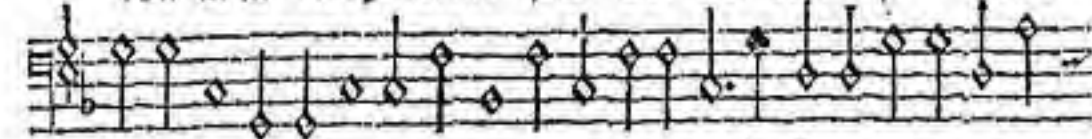
בִּנְת דְּרוֹךְ חֲדָשׁ וְאֵל נָא קוֹמֵאֲרוֹם עַתָּה דְּרוֹךְ אֲרוֹן

אֲרוֹן לֹא מוֹתִים עַתָּה שִׁיר אֵל אֵל אֲשֶׁר וְכִרְוֶה בְּלִתִּי עַד סָדָם

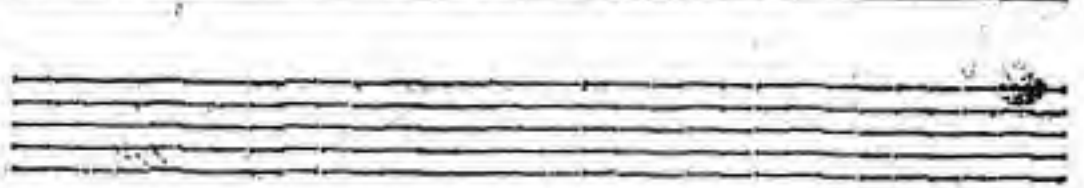
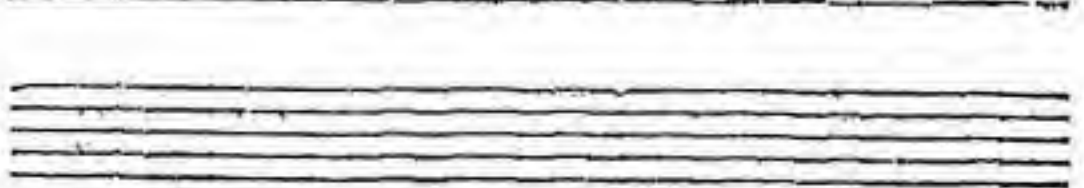
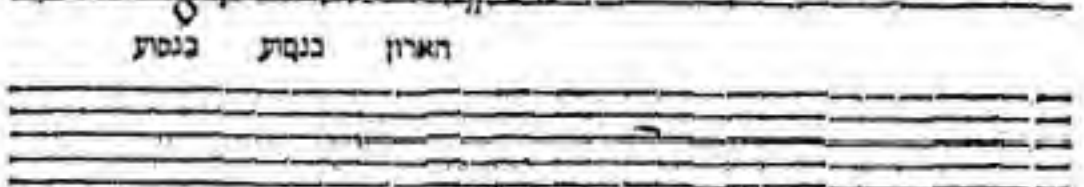
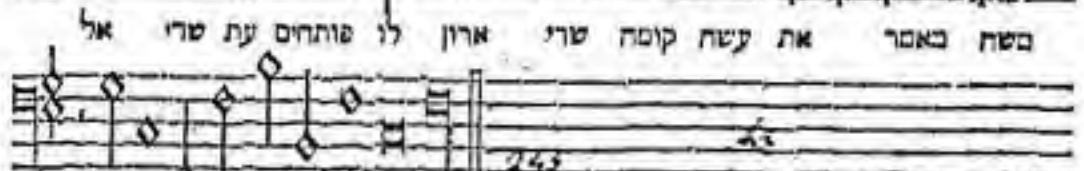
בְּסִנְיִים יָקָר לִפְנֵים לִפְנֵי יִשׁוּב אֲרוֹן לֹא מוֹתִים עַתָּה שִׁיר אֵל אֵל אֲשֶׁר

מוֹתִים עַתָּה שִׁיר אֵל אֵל אֲשֶׁר בְּאֲרוֹן מוֹנִחִים מְבִינִים וְלִוְחֹת

נִפְקֵם בּוֹ לֵב שְׁדֵד יִנְעַם שִׁיר לְךָ אֲשֶׁר לֵעָם קָרָא דְּרוֹךְ אֲרוֹן לֹא

יב שני שבתה קולות

קרוֹחַתוֹ אֵלָיו נִעְדָּד לֹא נִיף וְאֵינוּ הַנִּיף רַסוֹת לוֹ אֵין

לְרֵאשִׁיתוֹ רֵאשִׁית זֶאֵן רֵאשִׁוֹן נִכְרָא אֲשֶׁר דְּבַר לְכָל קְדָמִין

הַסּוֹנֵתוֹ וְהַסּוֹכֵיט נִבְיָא עֻד כְּמַסַּח בִּיִּסְרָאֵל קֵם לֹא

בֵּיתוֹ נֶאֱמָן נִבְיָאוֹ יֵד עַל אֵל לַעֲסֹ נָתַן אֶבֶת הַזֹּרֶת

כְּרַעְתּוֹ רַע לְרַע יָתַן כְּמַעֲרֵל חֶסֶד לְאִישׁ נֹסֵל

עֻד בְּרוּךְ תְּהִלָּתוֹ שִׁמְעֵר עֻד בְּרוּךְ חֶסֶד בְּרוּךְ אֵל וְחַיִּים בְּתוֹם

תְּהִלָּתוֹ שֶׁ עֻד עֻז בְּרוּךְ תְּהִלָּתוֹ שֶׁ עֻד

שני שמינה קולות

והוא נורא וסלוד לברו חבל בבלות ואחר

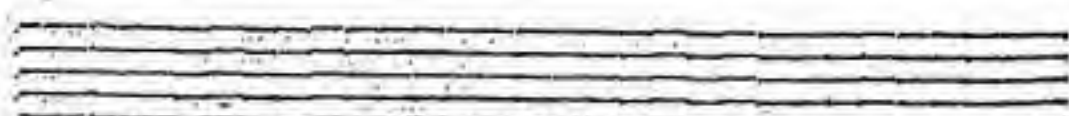
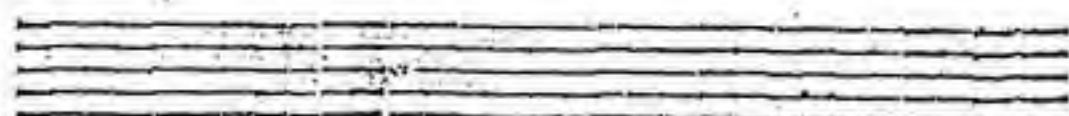
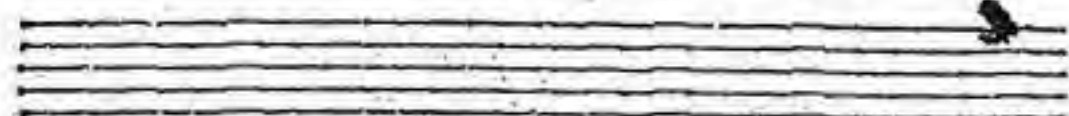
תבלית ובלי ראשית בלי לתזכירך לו להמסיל שני ואין אחר

תצור נואלי חד אלי והוא וחמסרה העץ ולו

בעת רוחי אפקוד בורו צרח ביום חבלי

אירא ולא לי ה' רוחי דעם ואקירח אישן

93

יד שני שמונה קולות

באר חפץ במצותיו ה' את ירא איש אשר חלליה

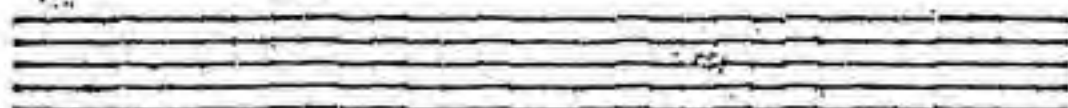
לושרים אור בחושך ורח לעד עוסדת תצוקתו בביתו ועשר חן

ימות לא לעולם כי במשפט דבריו יכלכל ומלוח חונן איש טוב

אמר עד ירא לא לבו ססוך צדיק יהיה ויהיה קולם לומר

ונתם יתרוק שניו וכעס יראת רשע בציוו יראת

תאבר רשעים תאות רשעים תאות

שני שמונה קולות

והפציתם לכל דרושים ה' בעמי נחלים

נתן מרץ ה' ורחם דבק לשלמותי עשה

אמת ידיו בעמי בריתו לעולם חסד ליראיו

עשים לעולם לעד שמחים מקוריו כל נאמנים ומשפט

לכל מיכסכל ה' יראת חכמה ראשית חסד באמת

לעד עומדת תהלה תהלות עושיהם

118

ולומר לה' לחודות טוב חשבת ליום סיר כסוד
 הגוף עלי נבל ועלי עשור עלי עליך לססך
 במעשי בפעלך ח' שמתני כי בכנור
 לא בער איש ח' מעשך נדלו כת ארנן ירך
 מרום ואתה ואתא יבין לא ובסיל ירע
 אויבך הנה כי ח' לעולם מרום ואתה
 מעלי כל יתפרדו יאכרו אויבך הנה כי ח'
 בשורי עיני וחכמ רענן בשמן בלתי און
 בכות שחלים אונ תשבעת מרעם עלי בקמים

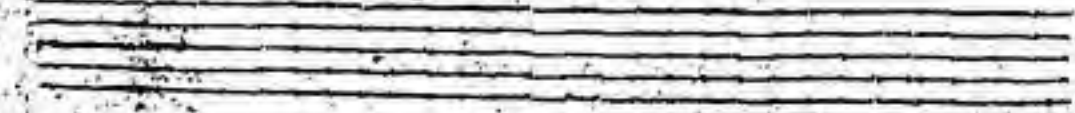
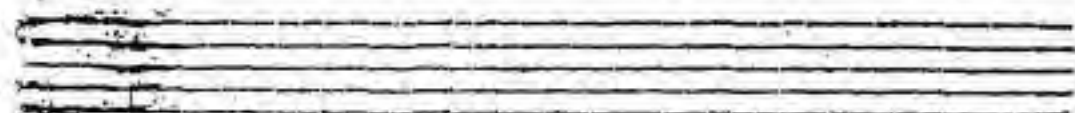
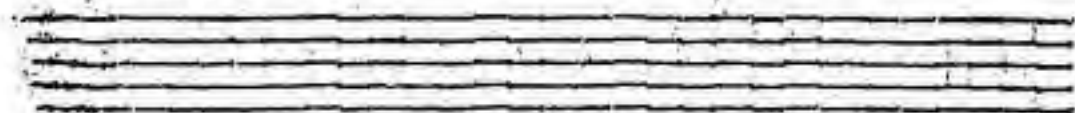
14

יֵשׁוּעַ בֶּן לִדְבִיד יִפְרִיחַ אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹכָהּ ח'

וְלֹא צוּר צוּר בֶּן עֹלָמָה וְלֹא צוּר ח'

בֶּן עֹלָמָה

216

עֲשֵׂתָהּ קוֹלֶהָ שָׁנָה נָח

כַּח עַל שִׁמְחָה עֲמָה כַּח

חַעֲמִים וְרָאוּ רִמָּה לִמָּה רִמָּה

כִּלּוּ זִמָּה מְסוּיִכָה כִּרְחֵקִים חֲמִים יִתְרוּ וְעוֹד יִסִּים כִּלּוּ כְבוֹדִים

דִּי לִבְלוּ לַעֲוֹלָם לִירִידִי תִבְרַךְ שִׁיר אֱלֹהֵיךָ חֵשֶׁת כַּח

וְלַעֲלָמָא וְלַעֲלָמָא קִין לֵאמֹן

לוח המזמורים והשירים

ח	ח	הַלְלוּהָ אֱמֶת וְאֵם יִרְאֵהָ אֵת ה'	קוֹלֹת ז' דף ז'	אֶתְחַן כֹּחַ מִטְּעֵן
ח	ח	הַלְלוּהָ אֱמֶת וְאֵם יִרְאֵהָ אֵת ה' בְּכָל לֵב	ח ט	אֶתְחַן כֹּחַ מִטְּעֵן
ח	ח	מִזְמוֹר סִיר לְיוֹם הַמִּסְכָּה	ח י	אֶתְחַן סִיר בְּמִטְּעֵן
ח	ח	לִמָּה חֲמִים יִתְרוּ וְעוֹד יִסִּים כִּלּוּ כְבוֹדִים	ח יב	יִגְדֵל אֱלֹהִים חֵי
			ח יג	אֶתְחַן כֹּחַ מִטְּעֵן